hakkas perremees ülles räkima, kuida hoos-
te ja ka jallawäggi ollid tulnud, temma
rahha ärrawotnud ning piddand temma per-
renaest üllesotsima. Agga jumal olgo
tännatud! et ma ollen sind mo hellake hoid-
nud. Naene hakkas ta kaela ümber kinni
ja nuttis römopärrast oige ärdaste. Ta
teist korda käisid nemmad kahhekeste wan-
kriga ommad suggulassed kuulma. Said
nemmad tee peäl saanud, siis mees wiskas
taggant saiad üllespiddi, nenda et nemmad
temma naese süllese langsid. Naene immet-
les sedda, ja küssis: mis se piddi tähhen-
dama? Mees ütles: Enná! nüüd on jum-
mala ömnistus nähha, mis sõdda pärrast
tulleb, sest jummal laseb leiba taewast
mahha langeda. Kui nemmad nüüd ollid
ommade suggulaste jure saanud, siis naene
rägis warsi ülles, et temma mees olli rahha-
pot leidnud. Need sannumed sai nende
sats warsi kuulda. Temma läkkitas siis
perremehhe järrele, et ta piddi omma naese-
ga moisas tullema. Kui perremees olli
terretand, siis saks sõimas ta heästi wälja,
miks ta olli sedda rahhapot ärrasalgand, ja
mitte moisas toonud? Perremees keelis ag-
ga ärra, ja immetles, kes nisuggused tühj-
jad sannumed olli moisas wiinud? Saks
ütles: mis sa tahhad sedda keelda, so om-
ma naene on jo sedda ülles rägind. Se
mees kostis: armas saks! Jummal teab,
mis luggu minno naesega on; monni kord
rägib ta targaste, ja monni kord polle teäda,
mis ta lobbised. Sest olleks temmal öige
meel peas, siis ta wottaks jo sedda mitte
rägida, mis temma mehhele kahjuks tulleb.
Siis käskis saks, et naene piddi ka ette
tullema. Kui ta olli sisse tulnud, siis saks
küssis: ons so mees paljo rahha leidnud?
Ta kostis; se pot olli oige täis. Millal
se siis oili? Küssis saks. Se olle siis, kui
se suur sõdda meite maale olli, kostis se
naene. Saks immetles sedda ja küssis:
millal olli siis sõdda? Naene kostis; waat-